

РЕШЕНИЕ

№ 5782

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИОЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА

ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **6069** по описа за **2011** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 21.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №8569/2010г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 17-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №32605/19.05.2010г., издадено от заместник-началник отдел ”ПП”-СДВР, с което на В. Л. Г., на основание чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП е било наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от В. Л. Г.. Релевираното касационно основание е за допуснатото съществено процесуално нарушение, изразяващо се в проявена от СРС процесуална пасивност-неразпитване в качеството на свидетел на служителя на ОПП, подал сигнала за спиране със „стоп-палка”.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АС-София град решение, касаторът е санкциониран за това, че на 24.04.2010г., около 11.30 часа в [населено място] по П. шосе управлявал л.а."С." с ДКН:РК1871 АМ, в посока към [населено място], на 700м. преди бензиностанция „Л.", със скорост 86 км/ч при ограничение със знак „В2б"-60км/ч, установена с радар TR4 №384, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. Обратно на твърденията на касатора, СРС е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. По делото в качеството на свидетел е разпитан актосъставителят О. Г., който е възпроизвел своите преки и непосредствени впечатления от случилото се, като свидетелските му показания са подробни, логични и последователни. Видно от показанията на свидетеля, именно той е подал сигнала за спиране, макар че за достоверността на показанията му е ирелевантно дали сигналът е бил подаден от него или от колегата му- свидетеля по акта- В.Г., който действително не е бил разпитан по делото от СРС. Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Законосъобразни са и изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява състава на нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, за което с НП е било наложено предвиденото с разпоредбата на чл.182, ал.1, т.3 ЗДвП административно наказание „глоба" в размер на 100 лева. тази конкретна разпоредба не е била изменена със ЗИДЗДвП /обн.ДВ, бр.10 от 01.02.2011г., в сила от 07.02.2011г./ и не е налице по-благоприятен за нарушителя закон.

С оглед гореизложеното и поради липсата на соченото от жалбоподателя касационно основание и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 21.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №8569/2010г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.